

Abstrakt

Bakalářská práce prozkoumává rusko-perské vztahy v první třetině 19. století, kdy došlo k eskalaci napětí mezi qádžárovskou Persií a carským Ruskem a dvěma válečným konfliktům (1804–1813; 1826–1828). Základním pramenem, z něhož práce čerpá, jsou sebrané spisy Alexandra Sergejeviče Gribojedova, ruského literáta a diplomata, obsahující jeho poznámky z cest a korespondenci z doby, kdy v oblasti Persie působil na různých diplomatických postech. Výňatky z pramene jsou porovnávány především s poznatky sekundární literatury, ale i s dalšími ruskými a perskými prameny daného období. Hlavním cílem práce je popis vztahu mezi oběma mocnostmi primárně z pohledu ruské strany, byť v kontextu perské reakce. Text se pokouší přiblížit způsob nahlížení ruské diplomacie na Persii, Peršany a qádžárovskou vládu. Dílčím záměrem je detekovat v ruských diplomatických pramenech prvky stereotypizace, negativizace či naopak pozitivního hodnocení „nepřítele“.